

— Споръ ма призовава, отговори лютыйтъ исполнитъ, и борбата ще бжде смъртна.

— Безъ сумивніе! пое Споръ, като мигна съ малкитъ си очи.

— Той ще е обрженъ съ мечъ, а азъ съсъ примка и съ тре-зубецъ; прекрасна и рѣдка борба! и са надѣж че борецътъ който остане живъ ще добые достатъчно количество пари за да поддържи достолѣпнето на побѣдния вѣнецъ.

— Не са грижи Хекторе, отговори Клодій, ний ще ти напълнимъ ꙗсіята, чу ли сега, Споре? ты ще са сразишь съ Нигера. Главке, да ходимъ; азъ са хващамъ на състезаніе за Нигера.

— Не казахъ ли азъ? Извика Нигеръ весело, благороднійтъ Клодій ма познава. Споре, речи отъ сега че си умрѣлъ.

Клодій извади изъ пазва портюфеля си.

— Да са хванемъ ли на състезаніе за по шесть сестерціи Главке? (а).

— Да бжде, рече Главкъ, но кого другито имамъ тука? тогози юнака никога не съмъ виждалъ и показваше на Лидона, който имаше членове по нѣжны и са показваше нѣкакъ по привлекателенъ и благороденъ отъ чертитъ на лицето си, еше неизмѣненъ отъ навидитъ на званіето му.

— Той е Лидонъ, момъкъ ученъ само съ дървена сабя да са сразява, рече Нигеръ, но, приложи привѣтливо, той е храбръ и призовава Тетродія на борба.

— Тетродій призова мене, рече Лидонъ: и азъ пріехъ.

— И какъ ще ся сразявате? попыта Лепидъ, не бързай ты момче, помисли си малко прѣди да излѣзешъ противъ Тетродія.

— Лидонъ гнѣвно са засмѣ.

— Гражданинъ ли си или робъ, попыта Клодій.

— Гражданинъ, сички съмъ гражданинъ, отговори Нигеръ.

— Да ти видѣж ржката, Лидоне, рече Лепидъ, съ тонъ на вѣщъ отъ работата человекъ.

Гладиаторътъ, като изгледа лукаво другаритъ си, прострѣ си ржката, която не бѣше извѣредно околчаста и голѣма като на другитъ, но имаше мускулы мжжскы и ѣкы, а съразитрноститъ ѣ имаше толкази симметрическа красота, щото тримата пріатели издадохъ заведнѣжъ гласъ отъ очудване.

(а) Римскійтъ сестерціи, Sestertium, помпнална монета, имаше цѣна блзко 2000 гроша.